

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 1 Μαρτίου 1892.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική 'Επιθεώρησις.—'Ιμπραχίμ-Μπέν-Μεχδὴ ὁ διά-
δημος 'Αραβὶ αἰοῦδος (κατὰ τὸν Σ. Μπλοντέλ).—'Νέα θεωρία περὶ
τῶν θυελῶν καὶ τυφῶνων.—'Ποικίλα.—'Ηρόδοτος ὁ πατὴρ τῆς
'Ιστορίας.—'Ανὰ τὴν ἐπὶ τῷδε 'Ασίαν (ἀπὸ Τσανλὴ εἰς Τεχερά-
νην).—'Η Δευτέρα Μήνηρ (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Οὐδὲν τὸ σπουδαῖον ἀνελίχθη κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ζήτημα πολιτικὸν καὶ ἐπομένως ἡ τῆς Εὐρώπης προσοχὴ ἐστράφη περὶ τὴν ἀνακίνησιν τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων καὶ ἰδίᾳ περὶ τὴν πάλιν τῆς ἐργασίας ἐναντίον τοῦ κεφαλαίου, ἥτις τοσοῦτ' αἰεὶ ἀπειλεῖ διαστάσεις. ὅσοι οἱ ἀντιπρόσωποι ἐκείνης, τὸ ἐπιγινόμενον αὐτοῖς ἀδικον συναισθανόμενοι, ἀξιοῦσι μακρὰν τινα ἀμοιβὴν ἀνθ' ὧν προσπορίζονται, μεγάλων ὠφελειῶν οἱ τοῦ κεφαλαίου ἀντιπρόσωποι, οἱ παντὶ ἀγωνιζόμενοι σθένει νὰ ἐξαναγκάσωσι τοὺς πολεμίους νὰ κύψωσι τὸν αὐχένα καὶ νὰ ὑποχωρήσωσιν εἰς τὰς ὑπερφιάλους αὐτῶν ἀξιώσεις. 'Επὶ τοῦ ἀμυθήτου αὐτῶν πλούτου βασιζόμενοι καὶ εἰς τὰ μέχρη τοῦδε προσγενόμενα αὐτοῖς κέρδη ἥττον ἀρκοῦμενοι ἐγνώσαν ἄχρι τοσοῦτου τὴν ἐπιμονὴν αὐτῶν ἐν τῇ ἀρνήσει τοῦ ἱκανοποιῆσαι κατὰ τι τὰς δικαίας ἀξιώσεις τῶν ἐργατῶν νὰ ἐξωθήσωσιν, ὥστε τὰς ἐργασίας μᾶλλον ν' ἀναστείλωσιν ἢ νὰ δώσωσι τι ἐκείνοις, ὧν δ' ἀπὸ τοῦ μετώπου ὡς θρόμβοι αἵματος ἀποστάζων ἰδρὸς εἰς ὄγκους χρυσοῦ μεταβάλλεται ἐν τῷ βαλαντίῳ αὐτῶν καὶ ἑκατονταπλασιάζει τὰ ἀρχικά κεφάλαια. Τοῖς κεφαλαιούχοις τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης, τῆς Εὐρώπης τοῦ 19 αἰῶνος ἥκιστα βεβαίως ἀρμόζει ἡ μέχρης ἐσχάτων ἐκμετάλλευσις τῶν μόχθων τοῦ ἀτυχοῦς ἐργάτου, ὅστις, ἀνάγκην τροφῆς ἔχων καὶ ὑπὸ οἰκογενειακῶν περισπασμῶν καὶ ἀπαιτήσεων πιεζόμενος, ἀκουσίως ὑποκύπτει καὶ γίνεται τὸ ὄργανον τοῦ κεφαλαιούχου πρὸς μείζονα πλουτισμὸν αὐτοῦ. 'Αλλὰ τὸ λυπηρότερον πάντων εἶναι ὅτι παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἐκκλήσεις τοῦ πρώτου, οἱ τῆς Δύσεως ἰθύντορες μικρὸν ἐμερίμνησαν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης αὐτοῦ, τὸ μὲν ἔνεκα λόγων ἐκλογικῶν, τὸ δ' ἔνεκεν ἑτέρων πολιτικῶν αἰτίων, καίτοι καθήκον ἐπε-

βάλλετο ὅπως ἡ δέουσα καταβληθῇ προσπάθεια ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως ταύτης, οὐ μόνον ἵνα μὴ ἡ τῶν κεφαλαιούχων ἐπιμονὴ ἐπαναγάγῃ τὸν κατὰ τὸν Μεσαίωνα καὶ τοὺς νεωτέρους ἐτι χρόνους τιμαριωτισμὸν ἀλλ' ἵνα καὶ μὴ διασαλευθῇ ἡ ἐπικρατοῦσα τάξις καὶ ἡ συχία. Αἱ τῆς Δύσεως κυβερνήσεις παραμελοῦσαι τοῦ ζητήματος, ἀποθρασύνουσι τοὺς κεφαλαιούχους καὶ παρέχουσιν οὕτως ἀφορμὴν εἰς γεγονότα, οἷα τὰ διαδραματιζόμενα ἐν αὐτῇ τῇ πρωτεύουσῃ τῆς φιλελευθέρης Ἀγγλίας, ὅπου ἀπὸ τῆς χθὲς τὸ σύνολον τῶν ἐν τοῖς ἀνθρακωρυχείοις ἐργαζομένων ἀνέστειλαν τὰς ἐργασίας καὶ ζητοῦσιν ἐλαχίστην προσθήκην εἰς τὸ γλίσχρον αὐτῶν ἡμερομίσθιον ὅπως δυνηθῶσιν οὕτω νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς ὁσημέραι αὐξοῦσας οἰκογενειακὰς ἀνάγκας καὶ νὰ λυτρωθῶσι τοῦ κινδύνου τοῦ ἐκ πείνης θανάτου οὐχὶ πλέον ἔνεκα τῆς ἀνταρσίας τῶν μελῶν κατὰ τῆς κοιλίας ἀλλ' ἔνεκεν ἀνεπαρκειᾶς τῆς ἐργασίας ἐκείνων ὑπὲρ ταύτης. Τὸ δὲ κύριον αἷτιον πάντων τούτων; 'Η πολιτικὴ, οἱ ἐκλογικοὶ λόγοι, οἱ πείθοντες τὸν πρωθυπουργὸν τῆς ἀνάσσης νὰ μὴ ἀποστῇ τῆς μέχρη τοῦδε πορείας, τῆς τεινύσεως εἰς τὸ ὑπερασπίσαι τοὺς κεφαλαιούχους ἵνα καὶ οὗτοι ἐπίκουροι καὶ ἀρωγοὶ ἐκείνῳ προσέλθωσι κατὰ τὰς ἐπικειμένας ἐκλογάς. Οὕτως ἡ πολιτικὴ τοῦ do ut des ἡ πολιτικὴ τῆς ἀλληλοδοθηθείας, ἡ πολιτικὴ τοῦ ἀλλήλων τὰ βάρη βασιάζετε διαδραματίζει ἐξοχον πρόσωπον, καίτοι ὑπὸ τὴν πολιτικὴν ταύτην σκορπίος εἶδει ἔνεκα τῆς τοῦ δικαίου συναισθήσεως τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐργασίας, οἵτινες, νομοταγῶς τὰς ἀξιώσεις αὐτῶν ὑποβαλόντες τῷ τε λόρδῳ δημάρχῳ καὶ τοῖς ἀρμοδίοις καὶ ἀπαξιωθέντες ἱκανοποιήσεως, ἐγνώσαν νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἔντονον ταύτην διαμαρτυρίαν, τὴν ὑποστηριζομένην ὑφ' ἀπασῶν τῶν ἐργατικῶν τάξεων, ὑπὸ 250000 χειρωνακτῶν.

Κρισμωτέρα εἶναι ἡ ἐπὶ τῷ ἐργατικῷ ζήτηματι ἐπιγενομένη κατάστασις ἐν ταῖς συμμαχίαις αὐτοκρατορίαις, ὧν ἡ μὲν πειράται διὰ μέτρων αὐστηρῶν νὰ ἐπαναγάγῃ τὸ καθεστῶς, ἡ δ' ἑτέρα ἀγωνίζεται δι' ἐράνων νὰ προσέλθῃ ἐπίκουρος τοῖς πενομένοις καὶ νὰ προλάβῃ τὴν ἐπίτασιν τοῦ κακοῦ καὶ ἴσως μὲν αἱ τοῦ κόμπτος Τάαφε προσπάθειαι ὑπισχνοῦνται εὐάρεστον ἀποτέλεσμα· ἀλλ' αἱ τοῦ γερμανοῦ ἀρχιγραμματέως οὐδὲν τοιοῦτον ἐπαγγέλλονται συνεπείᾳ τῆς ἐκτραχύνσεως καὶ ἑτέρων κοινωνικῶν ζητημάτων τοῦ σοσιαλιστικοῦ π.χ., τοῦ τοσαύ-
τας καὶ πάλιν προσλαμβάνοντος διαστάσεις, ὥστε σκέψις γίνεται περὶ ἀναθεσπίσεως δρακοντίων μέτρων, οἷα τὰ